

[Britta Schall Holberg]

ken opstandelse der blev, da jeg som indenrigsminister i 1982 sendte en cirkulæreskrivelse ud til kommunerne om den mulighed, der var for at delegere kompetence til idrætsforeninger og beboerforeninger og skolenævn og institutioner af alle slags. Dengang var tanken ganske ny og gav anledning til meget gny, om jeg så må sige.

I dag har tanken heldigvis fået karakter af dagligdag i mange kommuner, og mange er på vej på alle leder og kanter; skolenævne er vel de første, der får tildelt en sådan kompetence. Også fra centraladministrationens side er man i stigende grad gået over til dette system i forhold til de lokale institutioner, og det synes jeg er overmåde glædeligt.

Og så vil jeg sige til SF: Kære SF, kunne vi dog ikke bare lade det udvikle sig? Lovgivningen giver allerede i dag den mulighed, som SF lægger op til i deres forslag, og jeg er altså helt enig i det værdifulde i denne ændrede ledelsesmodel, også f.eks. på sygehusene, hvor der kan deles op, så hver afdeling får selvstændig økonomisk og beslutningsmæssig kompetence, eller dér, hvor undervisningsministeren f.eks. lægger øget kompetence ud til sine institutioner.

Men for at krone SF's iver efter at lave lovgivning om noget, der er mulighed for i dag, og som i større og større udstrækning bruges, vil SF bygge et forsøgsråd op, som »... skal fungere som overordnet organ for de forsøgsordninger, som foreslås«. I rådet skal efter SF's forestilling sidde lærerorganisationer, ansattes organisationer, elevorganisationer, Studerendes Råd, Amtsrådsforeningen, Kommunernes Landsforening og de berørte direktorater m.fl., som der står. Oprigtig talt, får SF ikke myrekryb ved at høre mig citere fra forslaget?

Det er jo sådan, at SF undertiden slår sig op på at være et græsrodsparti, og så foreslår man i samme åndedrag sådan en kødrand af organisationsfolk til at fungere som overordnet organ for forsøgsordninger. Det kan der næppe blive meget græsrod ud af, og der kommer givetvis ikke meget rammestyring ud af det. Ja, jeg ved faktisk ikke, om jeg skal le eller græde. Lokalt og i centraladministrationen håber jeg at man mest ler og ufortøvet fortsætter med det uddelegeringsarbejde, der allerede er i gang, og glæder sig over, at man ikke har sådan en dyne af et forsøgsråd til at sidde og ødelægge det hele, til at sidde det hele ihjel.

Venstre kan, som det fremgår, ikke støtte nogen af beslutningsforslagene.

Ole Vig Jensen (RV):

Vi er i Det Radikale Venstre i princippet enig i SF's ideer og tanker om decentralisering og selvforvaltning. Det er da også grunden til, at vi på en række områder i de senere år allerede har bidraget til at fremme og styrke selvforvaltningstanken og decentraliseringsprocessen, uden at vi er nået til vejs ende på nogen måde.

Vi har jo i øvrigt også lang erfaring for, at decentralisering og selvforvaltning kan ende med ypperlige resultater. Jeg tænker især på den lange tradition med de frie skoler, som jo i høj grad er udtryk for tillid til, at man kan overdrage det til befolkningen selv at forvalte det, vi også kunne kalde fælles vigtige samfundsopgaver.

Når vi har bidraget og støttet på en række felter indtil nu, vil jeg også gerne fremhæve tanker og ideerne om frikommunerne, som jo også er udtryk for ønsket om at styrke decentraliseringsprocessen og selvforvaltningen på en række områder. Jeg medgiver og siger det endnu en gang, som jeg har gjort det tidligere, at heller ikke her er vi nået langt nok, og man kan ind imellem være skuffet over, at der ikke har været større vilje til at betræde nye veje i denne retning. Men frikommunetanken er rigtig, og vi skal fortsat udvikle den, og den er et skridt på den vej, som SF også her vil betræde.

Jeg vil ikke gå ind i en mere detaljeret kommentering af de enkelte forslag, som jo er mange, men netop under indtryk af, at vi på en række områder har gode initiativer i gang, vil jeg henvise til folkeskolen og det forsøgs- og udviklingsarbejde, der nu er i gang. Vi kender endnu ikke så meget til de faktiske forsøg eller til, hvilke der godkendes og altså kommer i gang, men i alt, hvad man har oplevet indtil nu på området, syder og bobler det, som nogle siger, og som man kan opleve, og der er mange eksempler på, at man netop vil prøve at styrke selvforvaltningen på skoleområdet.

Jeg mener, at det er et godt eksempel på, at her skal vi ikke give os til at lovgive. Her skal der ikke laves centrale bestemmelser, men vi skal give folk nogle muligheder. Så tager de udfordringen op, og så kommer der en udvikling i gang skabt af befolkningen selv, hvad der netop er i overensstemmelse med de intentioner, der ligger i forslaget. Det synes jeg er rigtig.